

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. november 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. március 5. napján kihirdetett 6.B.180/2009/13. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2010. március 5. napján kelt 6.B.180/2009/13. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat). Ezért a megyei bíróság 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a büntetés esetleges végrehajtásának elrendelése esetén a fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek sorsáról, illetőleg az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az első fokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, míg vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A másodfokú nyilvános ülésen a *vádlott védője* a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, ugyanis a bíróság tényről-tényre helytelenül következtetett. Véleménye szerint jogos védelmi helyzet állapítható meg, hiszen a sértett magatartása indította el az eseményeket azzal, hogy jogtalanul megtámadta a vádlottat. A bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a körülményt, hogy az első támadás után a sértett további támadásra készült és a vádlott részéről a sértett arcul ütése csupán egy elhárító magatartás volt. Kétségtelen tény, hogy a földre került sértettet megrúgta a vádlott, azonban ez a sértett többszöri támadásának volt tulajdonítható. A vádlott menthető felindulásból túllépte az őt ért támadás elhárításához szükséges mértéket, cselekményét önként abba is hagyta. Mindezek alapján elsődlegesen kérte a vádlott felmentését.

Másodlagosan rámutatott arra, hogy véleménye szerint aránytalanul súlyos büntetést szabott ki az első fokú bíróság. Az ítéleti tényállásban alapjául szolgáló magatartáshoz hasonló cselekmények ebben a családban többször előfordultak. A bűncselekmény elkövetését követően is történt hasonló incidens, melynek a rendőrök kiérkezése vetett véget. Kifejtette, hogy a vádlott képzetlen, tanulatlan, jövedelemmel nem rendelkezik, és ezért nem tud külön költözni a családjától. Erre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

A *fellebbviteli főügyészség* képviselője a Bf.127/2009/3-I. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint a bíróság megalapozott tényállást állapított meg és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A jogi indokolással egyetértett, azonban azt annyiban indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott eredményre kiterjedő gondatlanságának formája a negligencia volt. A büntetés kiszabási körülmények tekintetében indítványozta kiegészíteni a súlyosító körülmény körét az élet és a testi épség elleni bűncselekmények, illetőleg a családon belüli erőszak elszaporodottságával. További enyhítő körülményként indítványozta megállapítani a gondatlanság enyhébb formáját. A nyilvános ülésen kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint ugyan megállapítható, hogy jogtalan támadás érte a vádlottat, azonban akkora erővel rúgott bele a földre fekvő sértettbe, amely bordatörést és léprepedést, életveszélyes állapotot eredményezett. Ez pedig nem fér bele a jogos védelem kategóriájába. Kifejtette, hogy a megyei bíróság az enyhítő körülményeket maximálisan figyelembe vette a büntetés kiszabása során, így azt méltányosnak találta és az első fokú bíróság döntésének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott nem kívánt felszólalni a nyilvános ülésen.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezést alaptalannak találta.

A másodfokú bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált és ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást törvényesen folytatta le, maradéktalanul betartotta a jogszabályi előírásokat. A bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A tényállást a vádlott nyomozás során tett vallomására - mivel a tárgyaláson a vallomástételt megtagadta -, a tanúk, elsősorban **L.K.Á-né** vallomására, az igazságügyi orvos-szakértői véleményre és a vádlott elmeállapotára vonatkozó pszichiáter-szakértői véleményre, valamint a helyszíni szemle és a lefoglalás adataira, illetőleg az okirati bizonyítékokra alapítva állapította meg. Ezeket egyenként és összességükben is értékelte. A megyei bíróság számot adott arról, hogy a vallomásokat miért és mennyiben fogadta el. Mérlegelésével az ítélet tábla is egyetértett.

A bíróság a megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Az ítélet tábla egyetért a megyei bíróság jogi indokolásával is, amely csupán annyiban szorul kiegészítésre az ügyészi indítványnak megfelelően, hogy a vádlottat az eredmény tekintetében a gondatlanságnak az enyhébb foka terheli. Az ítélet tábla egyetértett a megyei bíróság azon álláspontjával is, hogy az adott ügyben jogos védelmi helyzet megállapítására nem kerülhet sor, hiszen a vádlott az első alkalommal is indulatból és nem a bántalmazástól

való félelmében ütötte meg a sértettet és ezt követően a földre került sértettet olyan módon rúgta meg, amelynek következtében súlyos, életveszélyes sérülései keletkeztek.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során a súlyosító és az enyhítő körülményeket nagyrészt értékelte, azonban az ügyészi indítvánnyal egyetértve az ítélet tábla a súlyosító körülmények körét kiegészíti azzal, hogy a családon belüli erőszak elszaporodott, illetőleg további enyhítő körülmény, hogy a vádlottat az eredmény tekintetében a gondatlanságnak az enyhébb foka terheli.

A törvény az adott bűncselekményre 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását teszi lehetővé. A büntetés mértékének a meghatározásakor az enyhítő körülmények körére messzemenően tekintettel volt az első fokú bíróság, hiszen a Btk. 87.§ (2) bekezdés c/ pontját, az enyhítő szakaszt alkalmazva szabta ki a vádlottal szemben az 1 év 6 hónap börtönbüntetést. Az elkövetés körülményeire, valamint a vádlott személyiségére tekintettel az első fokú bíróság álláspontjával egyetértett az ítélet tábla abban is, hogy a büntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Az ítélet tábla nem látott indokot arra, hogy a büntetés mértékét tovább enyhítse, hiszen az első fokú bíróság által alkalmazott büntetés megfelelően szolgálja a törvényben előírt büntetési célokat.

Az ítélet egyéb rendelkezései is megfelelnek a jogszabályi előírásoknak.

A fentiek alapján a Győri Ítélet tábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság sérelmezett 6.B.180/2009/13. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

G y ő r , 2010. november 25. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. március 5. napján kihirdetett 6.B.180/2009/13. számú ítélete 2010. november 25. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2010. november 25. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: